

צילום: ענבל מרמרי

דוקטור חסד

ד"ר ליאור אונגר בוחר בד"ר תמרה קוליץ כרופאה בעלת הלב הרחב ביותר. קוליץ, רופאה פנימאית, מייסדת עמותת 'למענם - רופאים ורופאות למען שורדי השואה', מהווה "חומת ברזל אל מול הייאוש וחוסר האונים"

אישה יהודייה ובנה, שעליו היא מנסה לסוכך בגופה ולהעניק לו עוד שנייה אחת של חסד חיים. בתמונה הזאת הוקפאו בזמן התהום העמוקה ביותר של תחושת חוסר אונים, ועימה הצוואה - לעולם לא עוד! לעולם לא עוד חוסר אונים חסר תכלית, לעולם לא עוד ייאוש חסר תקווה.

המדינה והצבא המופלאים שהקמנו בעת תקומתנו כעם מסייעים לנו לקיים את הצוואה, ולעולם לא נפנה יותר את גבינו בחוסר אונים, לצורך הבא לכלותנו. אך האם אנו מקיימים את הבטחתנו לשורדי השואה? האם אנו כמדינה וכפרטים מסייעים לאלו ששרדו את התופת שלא לחוש יותר חוסר אונים או ייאוש בשארית חייהם? האם אנו נאבקים למען רווחתם?

עדויות וזיכרונות. הסיפורים קשים לכתיבה, ובהחלט נדמה כאילו 'נלקחו מפלנטה אחרת'. לימים, כסטודנט לרפואה, כנראה בהשפעת הניסויים 'הרפואיים' שבוצעו על אחותו של סבי ז"ל על ידי השטן מנגלה בכבודו ובעצמו, בחרתי לכתוב עבודת סמינריון שעסקה בניסויים שערכו רופאים נאצים על בני אדם, ולנסות ולחקור מה גרם להם לרסק בברבריות שאין לה מחילה את המצפן המוסרי המתבקש מאדם, לבטח אדם שעוסק ברפואה. ועוד אוסיף, כי יש תמונה אחת מהשואה שהיא בעיניי תמצית הכול, ומהווה עבורי טריגר עז לכל אותם הזכרונות מהתופת שעימם גדלתי. מדובר בתמונה מוכרת, שבה איש אייזנצגרופן ('עוצבות המבצע') מכוון את נשקו לעבר

אקדים ואספר כי אני דור שלישי לשואה, אך השואה שזורה בחיי כחוט הדור השני, משום שנדמה שהשפעתה העקיפה דילגה דור במשפחתי. סבי אברהם (אבי אימי) וסבתי אדית (אם אבי) עליהם השלום, בחרו להמשיך בחייהם בכל הכוח, בתושיה ובתקווה רבה, לאחר ששרדו את התופת. הם לא חלקו את סיפוריהם המזויעים עם הוריי מעולם, והסיפורים הקשים החלו לצוץ רק כשאנו, הנכדים, דרשנו לדעת. בשם ה'לזכור ולא לשכוח' יצרנו סדק בחומות השתיקה. אם בתחילה עמלנו קשה מאוד לפתוח צוהר זעיר, כדי להשיג דרכו בדלי מידע וחלקי סיפורים, הרי שבהמשך נפרץ סכר ההדקקה וקיבלנו כרטיס לשורה ראשונה בהצגה 'ג'יהנום', עת הציפו אותנו

ד"ר ליאור אונגר

מומחה לנוירוכירורגיה ומתמחה על ברפואת כאב במרכז הרפואי שיבא, תל השומר. אקטיביסט רשת בתחומי רפואה וחברה

עמותת 'למענעם', מבית 'שותפים לחיים', הוקמה במטרה להבטיח לכל שורדי השואה בישראל רפואה איכותית ונגישה, במסגרת מרפאות פרטיות וביקורי בית וללא תשלום. זאת מתוך מחויבות לרווחתם של השורדים ולנוכח תמונת המצב העגומה בשטח, שהחמירה עם פרוץ מגפת הקורונה. העמותה מעמידה מערך ייעודי של רופאות ורופאים, שמספק מענה רפואי נגיש, זמין, וללא עלות.

המוקד הטלפוני פעיל בין השעות 13:00-9:00 ו־19:00-15:00, וערוך לקבל ולטפל בפניות של שורדי שואה מכל רחבי הארץ. לפניות: *3191

לרבות סיעוד, פיזיותרפיה, קלינאיות תקשורת, ריפוי בעיסוק ועבודה סוציאלית.

בנובמבר 2020 עלה מוקד 'למענעם' והחל הטיפול במאות פניות של שורדי שואה במסגרת מרפאות, ביקורי בית וייעוצים טלפוניים, שביניהם אף פנייה של סבתה של רעייתי, שזכתה לטיפול מדהים מרופאת עור מתנדבת ב'למענעם'. בזכות ד"ר קוליץ, תושייתה, החלטתה להושיט יד, בחירתה המופלאה לעשות חסד, קיבלתי אני הזדמנות ייחודית לסגור מעגל. סבי וסבתי ז"ל, שורדי השואה, לא זכו לראותני רופא בישראל ולא זכו להסתייע בי, אך 'למענעם' מאפשר לי ולרעייתי להקל, ולו במעט, על סבלם של סבים וסבתות אחרים ויקרים, שאנו חבים להם יותר משנוכל אי פעם לתת בחזרה. ●

ובימים ספורים הצטרפו מאות רופאות ורופאים למהלך, ביניהם אני ורעייתי, ד"ר בלה אונגר, המתנדבים היום בעמותה בעצמנו. בהמשך, הצטרפו שותפים רבים למיזם המדהים, וכיום חברים בו כ־600 רופאות ורופאים בכירים מכל תחומי הרפואה ומאות מתנדבים מכל קשת מקצועות הבריאות,

כבודם? בריאותם?

בישראל כיום כ־180 אלף שורדי שואה. גילם הממוצע 85 ובכל חודש מתים מעל אלף מתוכם! רבע מהשורדים חיים מתחת לקו העוני ונאלצים לבחור לעיתים בין מזון לתרופות, לבין האפשרות לבקר רופא או לחמם את הבית בימי החורף הקרים. המציאות הקשה עימה מתמודדים שורדי השואה החמירה אף יותר בתקופת הקורונה, שעה שהם סגורים בבתיהם. רבים מהם חולים ובודדים ומתקשים מאוד להגיע למרפאות ולקבל מזור לכאבם. ובזמן שהנתונים ידועים לכול, החליטה רופאה פנימאית מופלאה ואמיצה אחת, תמרה קוליץ שמה, שלא לעמוד מנגד, ולעשות משהו למענם.

בעולם שבו הציניות נוגסת עוד ועוד פיסות משארי הסולידריות, החליטה ד"ר קוליץ, אז מתמחה ברפואה פנימית, להיות חומת ברזל אל מול הייאוש וחוסר האונים, ולהושיט ידה לעזרה. היא החלה לערוך ביקורי בית אצל שורדי שואה שנזקקו לטיפול רפואי והתקשו להגיע אליו. באחד הימים, כשחיפשה ד"ר קוליץ בפורום רופאות בפייסבוק רופאה שתחליף אותה בביקור בית, גילתה להפתעה כי ההיענות אדירה. למוחרת העלתה ד"ר קוליץ בפורום רופאים רחב יותר את הרעיון להקים ארגון התנדבותי של רופאות ורופאים, שיתגייסו למען שורדי השואה,

בישראל 180 אלף שורדי שואה. גילם הממוצע 85

ובכל חודש מתים מעל אלף מתוכם. רבע מהשורדים חיים מתחת לקו העוני ונאלצים לבחור לעיתים בין מזון לתרופות, לבין האפשרות לבקר רופא או לחמם את הבית בימי החורף הקרים. המציאות הזו החמירה אף יותר בתקופת הקורונה, שעה שהם סגורים בבתיהם. רבים מהם חולים ובודדים ומתקשים להגיע למרפאות ולקבל מזור לכאבם